

foruden det toaarige Budget, der vedtages af Rigsraadet og Kongen, to eetaarige administrative Budgetter og to Regnskaber, der slutte sig til disse eetaarige Budgetter, og endelig har man et toaarigt Regnskab, som slutter sig til det vedtagne toaarige Budget. I Kongeriget har man jo som bekendt eetaarige Finantslove og eetaarige Regnskaber. I Fællesstaten har man en Finantsminister de jure og de facto; i Kongeriget har man en Finantsminister de jure, men jeg tvivler paa, at der saaledes som Forholdene ere, ved Besættelsen af Indenrigsministerposten kan tages Hensyn til, om det er en Finantsmand eller ikke. Jeg sigter naturligvis hermed ikke til den nuværende meget ærede Indenrigsminister, jeg taler kun om, hvorledes jeg troer, at det maa stille sig, saaledes som Forholdene nu ere indrettede. I Fællesstaten fremlægger hver Minister sit Budget; i Kongeriget bliver derimod Finantsloven fremlagt af den ene Minister. Det forekommer mig dog, at naar der er saa store Forskjelligheder i Finantsstyret, kan man ikke stille det i Spidsen, at naar der i Fællesstaten er indført Forandringer i Lovgivningen om Finantsvæsenet, bør de ogsaa overføres paa Kongeriget. Jeg troer ogsaa, at ved at gaae ind paa Forslaget, vil det vise sig, at man først maa spørge om, hvorledes Forholdene ere, og dernæst see, hvorvidt det ogsaa kan være hensigtsmæssigt at gjøre Lovgivningen lige. Det vil sees, at der i Slutningen af Paragrapherne 2. og 7 er givet Ministeriet Bemyndigelse til, forsaavidt der skeer nogen contant Udbetaling paa Obligationerne, da at udstede nye Obligationer til samme Beløb, hvilke da afgives til Activerne. Det Princip, der ligger til Grund herfor, er, at Statsgjælden ikke skal formindskes. Det forekommer mig dog, at dette med Hensyn til de finantzielle Forhold ikke er en Regel, som man bør opstille i Kongeriget. At det kan være meget forskjelligt i Fællesstaten, er en anden Sag. Dersom man blot vil erindre, at hele Gjælden for Fællesstaten er 112 Millioner Rigsdaler og Activerne 14¼ Mill., at altsaa Gjælden overstiger Activernes Beløb 8 Gange, og at i Kongeriget Gjælden er omtrent 1,300,000 Rb. og Activerne 3¼ Millioner, vil man see, at Forholdet er af en ganske anden Beskaffenhed.

I Kongeriget overstige Activerne 2½ Gange Gjældens Beløb, og man maa da virkeligt komme til det Spørgsmaal, om det ikke er hensigtsmæssigt, istedetfor at convertere, at afbetale denne Gjæld. Forsaavidt man altsaa vil spørge: Ja, hvorfra tage vi Penge? Skulle vi realisere endeel af vore Activer for dermed at afbetale Gjælden? er det ikke min Mening, at man strax skulde opfige hele Gjælden til Afbetaling; men jeg skal minde om, at man i Finantsloven, der er forelagt i det andet Thing, vil i Anmærkningerne Pag. 4 finde opført, at der til 1ste April d. N. vil være en contant Sum af 700,000 Rb. disponibel, og at Hensigten med disse 700,000 Rb. er derfor at indkøbe Activer. Nu forekommer det mig dog, at der vel er Anledning til at spørge: Hvorfor skulle vi købe Activer for 700,000 Rb., naar vi have en Gjæld, og en Gjæld, som vi kunne opfige, og altsaa dermed formindskes vort Udestaaende, og skulde dette ikke være hensigtsmæssigt end at forsøge vore Activer saameget, at de komme til at udgjøre mere end 3 Gange saameget som Gjældens Beløb? Det forekommer mig dog, at der er al Anledning til at opkafe dette Spørgsmaal, og jeg skal ikke nægte, at, forsaavidt som der ikke af den meget ærede Indenrigsminister ophyses, at der er finantzielle Forhold, som gjøre, at man ikke bør søge at afbetale Gjælden, men tværtimod søge at forsøge Activerne, forekommer det mig ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at gaae ind paa selve Lovforlaget. Jeg kan nemlig ikke antage, at dersom man om nogle Aar har afbetalt Gjælden, det da vil være rigtigt nu at gjøre denne Forandring med Hensyn til selve Obligationerne. Jeg skal nu med Hensyn til Bestemmelsen i § 6 om, at man efter den 1ste Januar 1861 skal være berettiget til at aflaae Notering af Obligationer, gjøre opmærksom paa, at som Grund derfor anføres i Motiverne, at man derved vilde formindskes Statsgjældscontoirets Arbejde. Jeg er sender vistnok det Hensigtsmæssige i, at man søger at formindskes Contoirets Arbejde; men da maa jeg ogsaa antage, at den ærede Minister vil finde, at det er et betydeligt Argument, at man ved at afbetale Gjælden formindsker Arbejdet i Activocontoret og aldeles ophæver Arbejdet i Statsgjældscon-